

Een enkele laan, de hiervoor genoemde Wafellaan, evenwijdig loopende aan den Goudscherijweg, maakte schijnbaar een uitzondering op de typische ligging der lanen ten opzichte van de hoofdwegen. Maar 't was ook slechts schijn.

Deze laan, op 20 October 1595 aan een veertiental personen uitgegeven door Hans Clementsz de Goor, een gezeten burger, o.a. eigenaar van de huizen St. Joris en de Spiegel aan de Hoogstraat noordzijde, was toch aangelegd aan de zuidzijde van het eerste kamp aan den Crooswijkscheweg, dat wèl over de volle lengte langs den Goudscherijweg liep, doch daarop geen uitweg had. De laan was dan ook van dezen weg gescheiden door een sloot, waarover eerst in later tijd op een paar punten bruggen kwamen te liggen, zoodat de laan oorspronkelijk dus was een keerweerlaan aan den Crooswijksche weg.

Blijkens de voorwaarden van uitgifte in 1595 moest de laan 2 roeden breed blijven, buiten kosten van den verkoper door de koopers gemaakt en onderhouden worden „in „bequame hoochte soe dat deselve soe wel des winters als „des somers sal mogen werden behoerlyck gebruyckt ende „sullen insgelycx upt westende van deselve laen doen maken „ende onderhouden tot heure costen een brugge over de „sloot met een poort daerop tot bevridinge van alle de erffven ende laen, daeraff een ygelyck van hen ende oick de „voersz. Hans de sloetel sullen hebben tot de vuyt ende in „ganck mitsgaders gebruyck alsvoeren ende sullen ygelyck „van hen heur erffven voer aen de laen ende oick ter weder „syden affheynen off afsloten, sulcx sy te samen sullen con „nen accorderen”.

De bemoeiingen van dezen exploitant, en ik heb reden te vermoeden dat het bij de lanen, welke later werden uitgegeven, evenzoo was, gingen dus niet heel ver. In tegenstelling met zijn navolgers in de 19e eeuw, die uit welbegrepen eigenbelang voor hun rekening den geheelen aanleg van de straat uitvoerden, onder toezicht van de gemeente opdat deze later het onderhoud zou overnemen en de koopers van het terrein daarvoor geen zorg zouden hebben, gaf de voorlooper der moderne grondexploitanten als regel zijn erven uit onder den last dat de verkrijgers zelf, ieder voor